

ut Joan. Andr. in cap. Rom. §. si autem n. 7. Archid. n. 11. Joan. Monach. 13. Gemini 7. Franc. §. de appel. in 6. Ab. in c. ut debitis in prin. n. 2. Franc. §. de appel. Felin. in c. super literis n. 17. de resc. & c. quoad consultationem 18. & seqq. de re jud. Imol. in l. creditor. §. justus, col. ante penult. vers. si vero queritur. ff. de ap. pel. Angel. in l. 1. §. interdum, n. 3. & 4. ff. quis & a quo Decius in c. ad nostram n. 10. de app. Rom. c. 3 34. circa fin. Franc. in c. consiluit, n. 3. & in cap. constitutus n. 17. de app. l. Cuma. consil. 66. Covarr. in pract. quest. 15. sub n. 1. & c. 23. n. 5. vers. secunda conclusio, & in terminis nostris DD. citati in d. c. Romana §. sin autem, & post. alios Tiraq. de pœnis temp. in prefatione n. 69. Contar. in l. unica Cod. si de mom. poss. lim. 3. à num. 42.

Et de aliis specialibus limitationibus, huic conclusioni quod in notoriis non licet appellari, de qua superiorius, videndus est Farinacius in pract. crimin. tom. 1. 62 q. 21. num. 117. ad fin. ubi quod ab excessu pœnæ datur appellatio in notoriis, item quod admittatur, quando delictum est manifestum, non autem notorum, & n. 121. ut etiam detur, quando iudici à quo superior inhibuisset, & alias limi. ibi n. 124. & seqq. & ipse in tom. 2. q. 101. c. 1. à n. 69.

Superioribus adde, quod cum per Doctores equiparentur, quem esse repletum in notorio, vel in flagranti crimine & sicut contra notorium delinquentem, ita etiam contra reum repletum in flagranti delicto, procedi possit juris ordine non servato, & ex abrupto, ita à lata sententia seu decreto contra reum repletum in flagranti appellacioni deferendum non esse quoad suspensivum, probant follet. in pract. crim. verbo item quod fuit captus in flagranti crimine n. 4. & 12. Vulpelanus consil. 137 à n. 8. & n. 24. & seqq. ubi latè de materia & qualitate hujus delinquentis, & de nonnulla declaratione hujus nostræ fallaciæ, videndus est Prosp. Farinac. 1. tom. q. 21. à n. 154. & seqq. & superiorius.

In omnibus tamen superioribus casibus quibus huicque retulimus à jure prohibitam esse, & negatam appellacionem, ut in convicto, & confesso, vel sponte confesso tantum, simonia, raptu, hæresi, seditione, insigni latrone, violentia, notoriis, & similibus, non procedit doctrina, imò super sedensum est omnimodo in sententiæ executione, quoties iudex superior ad quem iud. est per appellacionem dubius an illam debent admittere, nec ne, & de hoc incipit cognoscere per in spectationem actorum; inhiberit iudici à quo, tex. in c. Romana §. sin. autem, de app. in 6. Hostiens. n. 20. Joan. Andr. 17.

Joan. Monach. 14. Archid. 9. & post n. 11. Gemi. 3. 4. & 5. Fran. §. pr. Card. in c. cum specia. §. porro, col. 2. vers. sed iudex ad quem, de app. ubi Abb. n. 6. Fran. n. c. & 7. Faber in l. 2. n. 3. C. quorund. app. Aug. ad Ang. de male. verbo presente de caso, & c. post n. 1. Marant. de ord. jud. 6. p. act. n. 2. n. 281. fol. 251. in parvis. Carrer. in pract. crim. 1. tr. de app. §. ultimus casus est n. 3. Foller. in pract. crim. part. 2. verb. & si consistebuntur n. 66. & in verb. pœnis debitis feriantur, n. 6. Gravac. in addit. ad Vestrium in prax. lib. 7. c. 3. n. 48. Covarr. var. q. c. 23. n. 5. ante si. v. quacumq. tamen in causa Baiard. ad Clarum q. 94. n. 13. ubi dicit, semper esse super sedendum in executione stante inhabitatione iudicis ad quem, quando dictus iudex sciens appellantem esse confessum, & convictum, inhibitionem expedivit (reprobatio Lanceloto contrariam tenente de arrent 2. p. c. 20. ampliat. 12. à n. 1.) idem quod Baiard. dicit Covar. loc. cit. Cartar. de executione sententiæ, 1. n. 76. Fatin. 3. tom. q. 101. c. n. 109. & ad hujus materiam articuli vide differentem latè Lancel. de atten. 2. p. 11. lim. 50. n. 128. & seqq. & in 1. lim. n. 101. cum seqq. & lim. 53. & 54. & c. 20. ampliat. 1. & ampliat. 2. n. 7.

Quam doctrinam intellige, prout intelligunt, & loquuntur præcitati Doctores, scilicet, quando iudex superior incipit de causa & natura appellacionis cognoscere, & sic quando inhibuit præcedente causæ cogni-

tione, prout & nos probavimus 2. p. c. 10. à n. 23. & à n. 81. cum sequentibus, ubi de veritate hujus doctrinæ tractavi.

Desuper & secundò adverte, quod in omnibus præfatis casibus, quibus appellacioni deferendum non esse probavi hæcenus intelligendi sunt, prout & ipsi Doctores intelligunt, quoad utrumque effectum, & devolutivum & suspensivum, cum simus in criminalibus, & pœnis corporalibus, & minimè retractabilibus (exceptis illis casibus, quibus specialiter diximus devolutione duntaxat appellacionem carere) ut procedat in illis appellacionis prohibitio respectu sententiæ diffinitivæ, secus interlocutoriæ quoniam à quocumque gravamine, sive qualificato, sive non appellacioni esse deferendum, quod ad utrumque effectum in causis, à quibus diffinitiva prohibetur appellari, quoad utrumque effectum, & devolutivum & suspensivum simul, probavi latè supra lib. 2. c. 6. per tot. ubi vide, non repeto.

An autem, & quando appellacioni Clerici traditi Curie seculari à sententia iudicis secularis interpositæ deferendum sit, latè examinat, & bene cum distinctione Bernard. Diaz. in pract. crim. cano. c. 141. n. 1. & 3. & ejus additionator Salced. litera A. qui latè prosequuntur videndi.

CAPUT XV.

A sententia lata partim in favorem alicujus, partim verò contra, à qua solus provocavit quatenus contra se erat, quoad cætera consentiens: an pro parte acceptata transeat in rem judicatam; ita ut à iudice eam exequente, appellacioni emissæ non deferendum, declaretur; & quid in via executiva.

SUMMARIUM.

- 1 Appellans à sententia quatenus contra se facit in cæteris articulis separatis, à quibus altera pars non appellavit, sententia transit in rem judicatam.
 - 2 A sententia continente diversa capitula separata una pars potest appellari limitatè, quatenus contra, & quoad cætera transit in rem judicatam.
 - 3 & 7. Alias contra partem non appellantem sententia transit in rem judicatam.
 - 4 Sententiæ tot sunt quot capitula separata in eadem sententia contenta.
 - 5 A sententia utraque partem gravante utraque pars tenetur appellare ab eo capitulo sibi gravante, quatenus contra, & c.
 - 6 Utraque appellat. limitata ab ea parte sententiæ quatenus contra, & c. suos de se operatur effectus.
 - 7 & 8. Appellatio emissæ ab uno capitulo, & per unam partem quatenus contra, non devolvit cætera capitula separata, sed transeunt contra non appellacionem in rem judicatam.
 - 9 & 10. Appellatio limitata quatenus contra, non suspendit jurisdictionem in capitulis separatis, à quibus neutra pars appellat. quominus executioni mittatur.
 - 11 Jurisdictio non est suspensa quoad ea, quæ non sunt in appellacione deducta. nec quoad personas in ea non comprehensas.
- Quo casu interim gesta non dicuntur attentæ, ibid.
- 12 Arbitrè per pronuntiationem in una causa seu articulo non perdit jurisdictionem in alia causa seu articulo.
 - 13 Iudex Ecclesiasticus vim non facit exequi capitula separata sententiæ, à quibus pars contra quam lata fuerit, non appellavit, cum transeat in rem judicatam.

- 14 & 24. Et quo decreti genere tunc utatur senatus regius aditus per viam violentiæ.
 - 15 & 16. Appellatio quâdo desicit, senatus regius illo semper utitur decreti genere, que non viene pro la orden y se le remite & c.
 - 17 Appellatio quando desicit, senatus regius non potest decernere, vim fieri, & reponi.
 - 18 Delatio supponit appellacionem tanquam subjectum necessarium.
 - 19 Appellacione limitata in capitulis separatis quatenus contra, non potest altera pars se juvare.
 - 20 Appellatio limitata limitatum producit effectum.
 - 21 Appellatus non potest adhaerere nec nisi appellacione limitata adversarij quatenus contra.
 - 22 Appellacione pendente limitata quatenus contra, à capitulo separato non suspendit executionem in alio capitulo separato non appellatio, quia appellatio est in una causa, executio vero in alia.
 - 23 Nec gesta dicuntur attentata, si desicit appellatio nec pars altera pro illorum revocatione instans est audienda.
 - 25 Pars que omisit appellare à capitulis separatis, de quorum executione tractat iudex, non poterit post decem dies ab eorum executione appellare.
 - 26 Et si hac causa ad senatum per viam violentiæ probatur executatus, decretum vim non fieri, reportabit.
 - 27 Sententia in via executiva lata partim pro actore, partim contra, à quo solus appellat quatenus contra, prius capitulum separatum, à quo neutra pars appellavit executioni mitti.
 - 28 Et etiam si reus executatus ab illo capitulo separatio, quod contra se facit, appellat, quia nihilominus intus executivis executio illius faciunda est, & de ratione.
 - 29 Appellatio interposita per utramque partem ab eadem sententia quatenus contra, si finis in alimentis, & similibus privilegiatis, capitula separata pro actore mittentur executioni non obstante appellacione rei.
 - 30 Separatorium separata est ratio, nulla sue conjunctio.
 - 31 A separatis & diversis non fit illatio.
 - 32 Diversa illa judicantur, quæ diversitate factorum separationem recipiunt.
 - 33 Et qui non impediunt in aliquo negotium principale.
 - 34 & 35 Exceptionibus moderantibus sententiam ferendam non admissis potest appellare, nihilominus poterit profecti in causa principali tanquam separata ubi de exemplis & ubi de ratione.
 - 36 Appellatio à causa conventionis non devolvit causam reconventionis, sed coram iudice à quo hac erit tractanda.
 - 37 Appellatio interposita à sententia delicti suspendit jurisdictionem in alia causa, secus in sententia ordinarij.
 - 38 Connexa capitula dicuntur, quæ ex continentia factorum separationem non recipiunt.
 - 39 Connexa capitula, seu separata que dicuntur, remissive.
 - 40 Appellatio quatenus contra, & limitata devolvit omnes alios articulos connexos.
 - 41 Appellacione limitata à quibusdam articulis quatenus contra, pendente, iudex à quo non potest alia capitula, connexa tamen exequi, etiamsi non appellatur ab illis.
 - 42 Connexa unum reputantur, individuum ratione connexitatis.
- Redduntur exemplum, ibid.
- 43 Appellatio quatenus contra, tunc devolvit totam causam in connexis, quando sententia in uno capitulo parit exceptionem erit judicata in alio.
 - 44 Appellacioni limitata quatenus contra, erit omnino deferendum in cæteris capitulis connexis, licet non appellatis, alias vim fieri declarabitur.
- Que doctrina procedit etiam in via executiva, ibid.
- Salgado de protect. Reg.

- 45 Appellacione limitata quatenus contra, in articulis connexis potest adversarius se juvare, & ejus virtute Regem adire, ne in connexis non appellatis iudex exequatur.
- 46 Gesta à iudice à quo tangentià articulum à quo est appellatum, ut attentata sunt omnia revocantur.
- 47 Inhibitio à superiore emanata vigore appellacionis limitate an iudicem officiat, ne ultra procedat in cæteris articulis separatis à quibus non est appellatum remissive.
- 48 Appellacionis, si & quatenus contra, effectus, remissive.
- 49 Appellante utraque parte ab eadem sententia quatenus contra, quis iudex de causa possit cognoscere, & an diversi pro singulis appellacionibus queant impetrari, remissive.
- 50 Appellans quatenus contra altera parte non appellante, an & quando possit suæ appellacioni renuntiare, sive in articulis connexis, sive separatis, sive intra terminum, sive extra illum, remissive.
- 51 Appellatio ab interlocutoria an & quando devolvat totam causam tam in articulis connexis, quam separatis, remissive.

Sæpe dubitari contingit: an sententia pro aliquo in parte & pro parte contra ipsum lata, à quo solus appellavit in quantum contra se faciebat, & in quantum pro se illam acceptando, esset pro illa parte vel tota, seu in totum per ipsam appellacionem suspensam: ita ut non possit pro alia parte acceptata executioni demandari, quia si utraque pars appellasset, non esset dubium, quod tota suspensa fuisset, sed quando unus tantum appellat, quæstio est, & difficultas nostra,

Quam ut facile queas evitate, duos distingue casus, nam aut appellatur à sententia continente diversa, & separata capitula, aut continente unum, duo, plurave connexa. In primo casu, quando unus solus provocavit ab ea parte sententiæ, quæ contra eum facit, & sit capitulum separatum, cætera verò sententiæ pariter separata consentiens, quoad hæc capitula separata à quibus neutra pars provocat, transeat in rem judicatam, contra alium, qui non appellavit, gl. celebris in l. ampliorum, verbo judicatis, c. de app. B. l. ibi in 2. col. tex. in c. Raynat. & Raynal de rest. facit etiam text. & ibi gl. 2. in c. signifi. caverunt de except. Fel. in c. 1. col. 2. vers. 2. tum de manuis petiti. & in c. cum. Joan. ubi Abb. de fide instrum. n. 20. & in d. c. si significaverunt n. 3. post Bar. Bal. Immol. Ab. & Butt. l. c. per eum allegatis, optimè & latissime per Philipp. Franc. in c. si duobus, post pr. vers. circa veri. tum casum & n. 8. de app. Ozic. dec. Ped. dec. 142. n. 27. Faber & Sallie. in d. l. ampliorum. Bar. consil. 150. & per eos Parlad. lib. 2. rerum quoti. c. fi. 5. p. 12. n. 6.

Et quod à sententia continente diversa capitula separata, pars una appellet limitatè quatenus contra, illa appellatio valeat pro illa parte & capitulo limitato, & pro reliqua parte & capitulo, in quo non est appellatum, sententia transeat in rem judicatam, tenet sequitur Philip. Franc. in d. c. si duobus n. 8. 9. & 10. Scac. de app. q. 17. lim. 21. sub n. 19. & iterum q. 10. n. 7. ubi quod hoc casu est necesse, ut utraque pars appellet, alias sententia transeat in rem judicatam contra non appellantem, Franc. in d. c. si duobus n. 6. vers. circa tertium, & n. 11. & ibidem Card. Alex. sub n. 11. vers. aut pars in fi. & vers. aut sententia, Card. Tusc. pract. concl. tom. 1. litera A. concl. 366. n. 1. & 6. & par totum concl.

Et ratio hujus est, quoniam sententia, quæ continet diversa capitula, & separata, tot sunt sententiæ quot sunt capitula separata, l. quædam mulier ff. familia cresci. Camellia Pia ff. de jure patroni. etiam §. ex causa, ff. de minor. gl. in verb. eadem in c. 2. de ordine cognitio. Barbat. consil. 70. col. penult. in fin. vers. & ideo dicimus lib. 1. Paris. post alios in consil. 66. videtur lib. 1. Casar. Contar. in l. R. r. nuic.